

се възложи отбраната на най-важния проходъ—Шипченския. Противъ този отрядъ бѣше насочена цѣлата армия на Сулейманъ паша. За отряда настѣпиха днитѣ на най-тежки изпитания. Три дневния бой на 9, 10 и 11 августъ ще остане безпримѣренъ въ историята на неподражаема храбрость и беззавѣтно самопожертвуване на руския герой—войникъ и на неговия младъ ученикъ българския опълченецъ. Тия славни дни на геройска защита, както и отъ ония отъ 26 до 28 декемврий, които сж вѣнеца на шипченската епопея, сж скжпи за българския народъ, а особено за неговата армия. Въ тия славни дни българския опълченецъ, родоначалникъ на българската армия, видѣ чудеса отъ храбрость и самопожертвуване. Тукъ той видѣ и усвои великитѣ военни доблести, тукъ той се научи, какъ трѣбва да се брани отечество и какъ трѣбва да се умира за него. Тия велики военни добродѣтели той прѣдаде въ завѣтъ на войника отъ младата българска армия, сформирована веднага слѣдъ освобождението на България. При привръщването на 25 години отъ тия славни и скжпи за насъ събития, българския народъ и неговата армия счетоха за свой свещенъ дългъ тукъ, на самото мѣсто на тия събития, да се поклонятъ прѣдъ свещената паметъ на починалитѣ герои и да засвидѣтелствуватъ своята почитъ, благодарность и признателность къмъ всички живи герои-защитници на Шипка.

„Ваше Императорско Височество,

„Българската армия, часть отъ която имахте случая да видите тука, е създадена по волята на великия Царь-Освободитель, Вашия Августейши Дѣдо. По Негова воля и изборъ бѣха назначени ония офицери и войници — инструктори, които трѣбваше да